

В ці травневі дні Церква, особливу увагу, приділяє особі Пресвятої Богородиці, матері Господа нашого Ісуса Христа. Таким чином дозвольте, дорогі брати, поділитися з вами думками на тему свята Благовіщення, яке ми нещодавно святкували. Празник Благовіщення, який пригадує нам прихід архангела Гавриїла у Назарет до Марії, вчить нас, що справжнє щастя і радість у житті людини - прийняти Слово Боже і дати благодатні плоди.

Євангельська розповідь, що описує подію Благовіщення - є іконою зустрічі людини з Богом, дивлячись на яку, ми можемо вчитись адекватної поведінки, коли Бог до нас промовляє. Як Марія тоді (2 тис. рр.. тому) почула «Радуйся, благодатна, Господь з тобою! Благословенна ти між жінками» (Лк. 1.28), так і ми сьогодні чуємо ці слова ангела до кожного із нас.

Так і в нашому житті, ангел промовляє до нас: «Господь з Тобою», і це ми чуємо брати, у різних життєвих ситуаціях, коли потрібно зробити той чи інший вибір: прийняти волю Божу чи ні. І якщо людина приймає Слово Боже, то воно не залишає людину байдужою але збуджує її ціле єство, і саме це сталось з Марією: «стривожилась (емоції) цим словом і почала роздумувати в собі, що могло значити те привітання» (Лк. 1.29).

Після зустрічі із Словом Божим життя людини змінюється. Таким чином можемо умовно поділити життя людини (кожного із нас): до Благовіщення і після. А відтак можемо згадати багато постатей із Біблії та історії Церкви, які після зустрічі з ангелом ставали носіями Слова Божого: Авраам, Мойсей, Ілля, Ісая, апостоли, святі, мученики ікони яких ми сьогодні маємо, зокрема тут у цьому храмі, та багато інших.

У певний час, ми також «почули» привітання Ангела «Господь з Тобою», і кожен з нас у свій спосіб, відповів взаємністю на його привіт. Більше того ми знаходимось у середовищі дозрівання до прийняття високої гідності священства. І коли ми прийнявши Слово Боже, відчуваємо тривогу чи страх, потрібно згадати слова ангела сказані Марії, які він промовляє і до кожного з нас: «Не бійся, Маріє! Ти бо знайшла ласку в Бога» (Лк. 1.30). Тоді Марія сказала: "Ось я Господня слугиня: нехай зо мною станеться по твоєму слову!" (Лк. 1.31)

Так і нам потрібно з повною довірою та покірною прийняти Божу волю, щоб щоденно

молитва, якої нас навчив Господь у Гетсимані - «Нехай буде воля твоя» (Отче наш), була не просто словами, але коли у нашому житті настане Оливний Город і Голгота, ми змогли сказати, як Христос у час великої тривоги та випробування: «забери цю чашу від Мене; а втім, не те, чого Я бажаю, але те, чого Ти бажаєш» (Мр. 14.36)

Таким чином, прийняття Слова Божого є запорукою нашого обоження, воскресіння а відтак нашого спасіння і щастя споглядати Бога. Тому, Єлизавета пророкує Маїрії, а через неї усім нам дорогі браття: «Щаслива та, що повірила, бо здійсниться сказане їй від Господа» (Лк. 1.36)

бр. Тарас Плетеня (4 курс, 2012 р.Б.) □